

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.105/2012/6. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Kőszegi Gábor János ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti lakos felperesnek, - a Dr. Szakály Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szakály Barbara ügyvéd) által képviselt **JAKABSZÁLLÁSI MAGOR BÉRKILÖVŐ, VADÁSZ, SPORTLÖVŐ ÉS ÍJÁSZ EGYESÜLET (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen közgyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2012. január 11. napján kelt 5.P.20.241/2011/9. sorszámu ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszámu alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.700,- (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000,-(Negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes vadásztársaság tagja a felperes. A 2011. február 28. napján megindított fegyelmi eljárás során megállapított tényállás szerint a felperes 2009. augusztus 5. napján vaddisznót ejtett el, amelyen a 00211434-es számú azonosító jelet elhelyezte és ezt a vadászati naplóba 420-as bejegyzés alatt feltüntette. 2009. december 17. napján egy dóm borjút ejtett el, amelybe a korábban már felhasznált, de nem érvénytelenített azonosító jelet helyezte el. A felperes helyett **(személy 1 neve)** az egyéni vadászati napló 803-as rovatába feltüntette a 00211434-as azonosító jel számot. A vadásztársaság titkára észlelte a vadászati naplóban, az azonosító jel kétszeri beírását és erről értesítette **(személy 1 neve)t**, aki 2009. december 17. napján a bejegyzést jogosulatlanul és valótlanul 00211473-as azonosító jelre javította ki. Ez az azonosító jel nem került érvényesítésre és ténylegesen **(személy 2 neve)** birtokában volt. A fegyelmi tanács rámutatott arra, hogy a felperes és **(személy 1 neve)** vadásztársasági tagok megsértették a vadásatról és a vadgazdálkodásról szóló 1996. évi LV. törvény rendelkezéseit, a vad megjelölésére, nyilvántartására, szállítására, kezelésére vonatkozó szabályokat. A fegyelmi ügyben eljáró testületi

szerv megállapította a fegyelmi vétség elkövetését és javasolta a közgyűlésnek mindkét taggal szemben a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazását. A vadásztársaság közgyűlése 2011. május 14. napján a felperest az alapszabály 11. § (6) bekezdés c) pontja alapján a vadásztársaság tagjai közül kizárta.

A vadásztársaság 2006. május 26. napján kelt és 2010. december 1. napjáig hatályban volt alapszabálya 15. §-a szerint a fegyelmi eljárást a vadásztársaság fegyelmi szabályzata állapította meg. A fegyelmi szabályzat II. fejezet 3. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadgazdálkodásra, vadászatra, a fegyverhasználatra, valamint a lőszer és fegyver tárolására vonatkozó rendelkezéseket megszegi, a vadásztársaság alapszabályának, házi szabályzatának előírásait vagy a vadásztársaság közgyűlésének és intéző bizottságának határozatait nem tartja meg, illetve a vadásztársaság gazdálkodásával kapcsolatos visszaélést követ el. Az 5. § tartalmazza, hogy vadászati fegyelmi ügyben elsőfokon a vadásztársaság fegyelmi bizottsága, másodfokon a vadásztársaság közgyűlése jár el. A 12. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás megindítását megelőzően vizsgálni kell, hogy az adott cselekmény nem évült-e el. Elévült a cselekmény, ha a) a fegyelmi vétség elkövetése óta 6 hónap eltelt vagy b) a fegyelmi vétség elkövetéséről a fegyelmi jogkör gyakorlójának több mint 3 hónapja tudomása van. A 12. § (2) bekezdése rendelkezik arról, ha a fegyelmi eljárás alapját képező ügyben büntető vagy szabálysértési eljárás indult és ez befolyásolja a fegyelmi eljárás kimenetelét, az elévülési idő a külön eljárás jogerős befejezésekor kezdődik.

Az alperes közgyűlése 2010. december 2. napján az alapszabályát módosította és a 11. §-a tartalmazza a létesítő okiratban beépítve a fegyelmi eljárás rendjét. Az 1. pont értelmében a vadásztársaság elnöke bármely tag részéről bármely másik taggal szemben kezdeményezett fegyelmi ügyben 30 napon belül dönt az eljárás elrendeléséről vagy megtagadásáról. A 7. pont rögzíti, elévül a fegyelmi vétség, ha az elkövetéstől számított 2 éven túl, avagy fegyelmi eljárás elrendelésére jogosult tudomására jutásától számított 6 hónap után, továbbá, ha a fegyelmi eljárás elrendelésétől számított 6 hónapon belül az ügyben nem születik fegyelmi határozat.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a kizárásról szóló határozatot a fegyelmi biztos jelentésére kiterjedően is semmisítse meg. Előadta, ügyében az alperes 2010. december 2. napját megelőzően hatályban volt fegyelmi szabályzata az irányadó, amelynek alapján a fegyelmi vétség elévült. Hivatkozott a kizárásról rendelkező határozat hibás voltára is, mert az alapszabály 11. § (6) bekezdés c) pontjára hivatkozik, noha az nem a fegyelmi vétségeket megvalósító magatartásokat írja körül.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érdemi védekezése szerint az eljárás lefolytatása, az eljárási határidők betartása, a fegyelmi határozat meghozatala és kézbesítése maradéktalanul megfelelt az egyesület fegyelmi szabályzatában előírtaknak és nem sértette az egyesületi jogról szóló 1989. évi II. törvényben foglaltakat sem. Nem vitatta, hogy a tag cselekményét az elkövetéskor hatályos fegyelmi szabályzat alapján kell elbírálni és csak akkor indítható ellene fegyelmi eljárás, ha a magatartása az alapján fegyelmi vétségnek minősül, azonban véleménye szerint az elbíráláskor hatályos szabályok irányadók az eljárási

szabályokra, így az elévülésre. A külön íven szövegezett határozat alapszabályi hivatkozása egyszerű elírás, amely az ügy érdemére nem hat ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes közgyűlésének 2011. május 14. napján hozott, a felperes kizárásáról rendelkező határozatát a 2011. április 4. napján kelt fegyelmi biztosi jelentés 5. oldalán található indoklásra kiterjedően megsemmisítette. Kötelezte az alperest, fizessen meg külön felhívásra 27.000,-Ft elsőfokú eljárási illetéket. Indoklásából kitűnően a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, törvénysértő-e az alperes azon jogértelmezése, amellyel a módosított, jelenleg hatályos alapszabály fegyelmi vétségek elévülésére vonatkozó rendelkezéseit kiterjeszti a hatályba lépése előtti elkövetett vétségekre. Álláspontja szerint az elévülés nem eljárási, hanem anyagi jogi jogintézmény, amennyiben magát az igényt érinti. Ebből követően az elévülés kérdését az elkövetéskor hatályos szabályok szerint kell megítélni, utóbb alkotott szabály alkalmazásának kizárólag abban a körben van helye, amennyiben ez az elkövetőre kedvezőbb. A társadalmi szervezet tagjának a jogbiztonsághoz fűződő joga a társadalmi szervezet autonóm működéséhez fűződő joggal nem korlátozható. Nincs helye az alapszabály olyan kiterjesztő értelmezésének, hogy az új elévülési határidő visszamenőleges alkalmazásával már elévült fegyelmi vétségek elévülését lenne mód feltámasztani. Nem osztotta az az alperesi álláspontot, amely szerint a szabálysértési eljárás zárta volna ki az elévülést. A fegyelmi szabályzat valóban úgy rendelkezett, hogyha a fegyelmi vétség egyben szabálysértést is megvalósít, a szabálysértés elévüléséig a fegyelmi vétség nem évül el. Ezzel szemben a szabálysértési eljárás megindítására csupán 2011. február 3. napján, azaz olyan időpontban került sor, amikor a fegyelmi vétség már elévült. Ehhez képest ez a körülmény sem szolgálhat a fegyelmi határozat indokoltságához. Mindezen körülményekre figyelemmel az alperes fegyelmi határozatát, mind a jogbiztonság követelményébe és a visszamenőleges hatály tilalmába ütközött megsemmisítette.

Az elsőfokú határozat megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezése indokaként előadta, az egységes bírói gyakorlat szerint a társadalmi szervezet működésébe történő beavatkozásnak csak akkor van helye, ha a szervezet tevékenysége kifejezett jogszabályi rendelkezésbe ütközik. A bíróság a keresettel támadott határozat felülvizsgálata során kötve van a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényálláshoz, köteles tiszteletben tartani az önkormányzati elven alapuló működés tényét. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az új alapszabály fegyelmi vétségek elévülésére vonatkozó rendelkezéseit kiterjesztette a hatályba lépése előtti vétségekre. Nem vitatta, hogy az eljárás alá vont cselekményt az elkövetéskor hatályban volt fegyelmi szabályzat alapján kell megítélni, állította azonban, hogy a 2010. december 2. napjától hatályos alapszabályi rendelkezéseket kellett alkalmazni a hatáskörre és az elévülés vonatkozásában. A felperes által elkövetett fegyelmi vétség a fegyelmi eljárás megindításakor még nem évült el, hiszen a fegyelmi vétség elkövetése óta 2 év nem

telt el. Hivatkozott arra, hogy a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatósága is eljárást folytatott le a felperessel szemben, amelyben jogerősen megállapította a vadászat rendjének megsértését és ezért vadvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, valamint 6 hónap időtartamra vadászjegyét visszavonta. A másodfokú jogerős közigazgatási határozat 2011. június 6. napján kelt, erre tekintettel állította, a korábbi fegyelmi szabályzat 12. § (2) bekezdése szerint sem évült el a cselekmény.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja értelmében az alperes fellebbezése önellentmondást tartalmaz és a szabálysértési eljárás megindítására a fegyelmi vétség elévülését követően került sor.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével a Pp. 206. § (1) bekezdésére tekintettel helyesen állapította meg és helytálló döntést hozott. Az ítéletben megállapított tényállással és az abból levont jogi következtetéssel az ítéltábla egyetért, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 6. § (1) bekezdése alapján a társadalmi szervezet alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet demokratikus, önkormányzati elven alapuló működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelességeinek az érvényesülését. A szervezet valamely szervének támadott határozata felülvizsgálatáról a bíróságnak a szervezet autonómiájára, önkormányzó jellegére, valamint arra kell figyelemmel lennie, hogy a tagok maguk határozzák meg a működés rendjét, ezenbelül a tagsági viszony létesítésének és megszüntetésének feltételeit. A bíróság akkor semmisítheti meg a szervezet határozatát, ha törvényt sértő vagy a szervezet belső szabályzatába ütközik.

A felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy az alapszabály módosított és jelenleg hatályos rendelkezéseit a módosítás hatályba lépése után keletkezett tényekre és jogviszonyokra kell alkalmazni. Vagyis a 2010. december 2. napjától hatályos, a létesítő okiratba beépített új fegyelmi szabályzat a 2009. december 17. napján befejezett cselekménysorra nem vonatkozik és a korábbi fegyelmi szabályzat szerint a fegyelmi vétség 6 hónap elteltével elévült. Az ítéltábla egyetért az elsőfokú bíróság azon okfejtésével is, hogy a 2011. február 10. napján indult szabálysértési eljárás mikénti elbírálásának az ügy szempontjából nincs jelentősége, mert a fegyelmi vétség ezt megelőzően 2010. június 17. napján évült el, vagyis a fegyelmi szabályzat 12. § (2) bekezdése alapján sem járhatott volna el a per tárgyát képező ügyben az időmúlás miatt az alperes fegyelmi bizottsága.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, amelynek perjogi következményeként köteles a felperes másodfokú eljárási költségét megtéríteni a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A perköltség összege a felperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és a másodfokú bíróság által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdés a) és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll. A fellebbezési eljárás során felmerült le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli, mert az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban nyilatkozott a személyes illetékmentesség alapjául szolgáló körülmények fennálltáról. Így a fellebbezési eljárási illetékről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § (2) és 15. §-án, valamint az Itv. 5. § (1) bekezdésén alapul.

S z e g e d, 2012. május hó 21. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró